ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2004 *2009*

Комисия по правни въпроси

2008/2184(INI)

13.2.2009

СТАНОВИЩЕ

на комисията по правни въпроси

на вниманието на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи

относно прилагането на Директива 2004/38/ЕО относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки (2008/2184(INI))

Докладчик по становище: Monica Frassoni

PA_NonLeg

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

Комисията по правни въпроси приканва водещата комисия по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи да включи в предложението за резолюция, което ще приеме, следните предложения:

A. като има предвид, че трябва да се разгледа междинния проектодоклад относно „Сравнително проучване на прилагането на Директива 2004/38/ЕО относно правото на гражданите на Европейския съюз и на членове на техните семейства да се движат и пребивават свободно на територията на държавите-членки“, поискано от комисията по правни въпроси и изготвено от Европейската служба за граждански действия (ECAS),

1. отбелязва, че няколко разпоредби в законодателството на повечето държави-членки противоречат на буквата и духа на директивата, като подкопават правата на свободно движение и на гражданство на ЕС, както и че националните административни практики много често представляват съществена пречка за това гражданите да упражняват правата си;

2. отбелязва разочарованието си, че единствено в Кипър, Гърция, Финландия, Люксембург, Малта, Португалия и Испания директивата е транспонирана задоволително;

3. отбелязва, че това положение показва неспособността на Комисията да осигури съгласуваното и своевременно спазване на директивата от страна на държавите-членки, както и да обработи множеството жалби от граждани във връзка с прилагането на директивата; изисква от Комисията да разработи и представи пред Парламента съгласувана, ефективна и прозрачна политика за прилагане, която да гарантира прилагането на правата на свободно движение; счита, че липсата на човешки и финансови ресурси, заделени в рамките на Комисията за транспонирането и прилагането на директивата, представлява сериозна пречка за способността на Комисията да осъществява убедително мониторинг на прилагането на директивата във всички държави-членки и следователно за единството на закона по този толкова важен за гражданите на ЕС въпрос;

4. отбелязва, че неуспехът на правилното прилагане на директивата от държавите-членки налага да се обмисли изменението на най-проблематичните разпоредби, а именно правото на влизане и пребиваване на членове на семейството от трети държави, както и изискването спрямо граждани на ЕС да представят, наред с молбите за пребиваване допълнителни документи, които не се предвиждат в настоящата директива;

5. отбелязва значителното отрицателно въздействие на административните практики, които не отговарят на правото на Общността, върху правата на гражданите; като пример, обръща внимание на разпространението на различни карти за самоличност и пребиваване в държавите-членки, в резултат на което упражняването на правото на свободно движение от страна на гражданите на ЕС стана объркващо и неприятно; посочва, че в Испания, освен удостоверението за регистрация, на

гражданите на ЕС се издава и личен номер на чужденеца, който е необходим за работа или регистрация в испанската социалноосигурителна система, че Франция също поддържа неясен доброволен документ за пребиваване, в допълнение към издаваното на гражданите на ЕС удостоверение за регистрация, както и че в държави-членки като Чешката република, Швеция и Белгия органите изискват допълнителни документи при издаването на карти за пребиваване или налагат условия, които не са посочени в директивата;

6. отбелязва, че транспонирането на принципа за "достатъчно средства" в държавите-членки поражда объркване сред гражданите на ЕС, тъй като често този принцип не е ясно определен в националното законодателство на всички равнища; посочва, че това положение поражда дълбока загриженост, например във връзка с италианското законодателство, което изисква от гражданите на ЕС да докажат, че средствата, с които разполагат, действително са достатъчни;

7. отбелязва, че положението на регистрираните партньори, които се възползват от разпоредбите на директивата, невинаги е ясно, особено в държавите, които не признават регистрираното съжителство; призовава Комисията да следи внимателно този важен аспект на директивата;

8. отбелязва, че правните и административни пречки, които засягат членовете на семейството от трети държави, са изключително проблематични; посочва, че в нарушение на разпоредбите на директивата, законодателството на Обединеното кралство не позволява на членовете на семейството, които не са граждани на ЕС и чиито карти за пребиваване са издадени от друга държава, да влизат в страната без виза, както и че административните практики на Обединеното кралство са такива, че големите забавяния и обемната документация при обработката на заявленията за карти за пребиваване на членовете на семейството, които са граждани на трети държави, също представляват съществена пречка за упражняването на правата на свободно движение; обръща внимание на факта, че в Естония гражданите на трети държави също имат проблеми при опит да влязат в страната с издадена от друга държава-членка карта за пребиваване, както и че членовете на семейството, които са граждани на трети държави и кандидатстват за виза, също е трябвало да платят таксата за виза; посочва, че в Италия гражданите на трети държави, които кандидатстват за събиране на семейството, ще бъдат задължени да докажат законния произход на своите икономически ресурси, чиято сума не може да бъде по-ниска от годишната социална помощ;

9. припомня, че изключенията, свързани с обществения ред, не могат да се прилагат в услуга на икономически цели или общи превантивни цели; посочва липсата на ясно указание в естонското и унгарското законодателство за изключването на икономическите цели при налагането на заповед за експулсиране, както и на каквото и да било указание за изключването на предишни наказателни присъди и общи превантивни цели в унгарското и румънското законодателство.

РЕЗУЛТАТ ОТ ОКОНЧАТЕЛНОТО ГЛАСУВАНЕ В КОМИСИЯ

Дата на приемане	12.2.2009
Резултат от окончателното гласуване	+: 10 –: 5 0: 0
Членове, присъствали на окончателното гласуване	Alin Lucian Antochi, Monica Frassoni, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Klaus-Heiner Lehne, Alain Lipietz, Manuel Medina Ortega, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Rainer Wieland, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka
Заместник(ци), присъствал(и) на окончателното гласуване	Sharon Bowles, Mogens Camre, Brian Crowley, Jean-Paul Gauzès, Kurt Lechner, Georgios Papastamkos